

Sen Yaşa Bana Kaptan

– GürhanGürses · 25 Kasım 2012

Kara haber tez duyulur

Ela Kaptan'ın intihar haberini alır almaz koşar olay yerine.

O son limana varmak için koştu.

O aşklarının başladığı ilk limana koştu, o ilk limanın son liman olacağını nasıl da bilmişti Ela, nasıl da aklına getirmişti.

Ela olay yerindeydi.

Kaptan'ın başında doktorlar vardı. Hemşireler vardı, ambulansın sireni hala acı acı çalıyordu, kalabalıklar vardı, kan kokusu vardı, ölüm korkusu vardı. Kaptan boylu boyunca yerdeydi, ayakkabılarını ilk gördü, sonra ıpslak olmuş pantolonunu, sonra siyah kazağını, sonra kanla karışık yüzünü Kaptan'ın... "Aman Allah'ım" diye bir çığlık kopardı Ela... Sonra "Sakın Allah'ım sakın ölmesin Kaptan'ım" diye bağırdı.

Hayata döndürmek için çalışıyorlardı Kaptan'ı, can vardı Kaptan'da.

Ela kaybeder kendini "Kaptaaan!" diye feryat eder. Dayanamaz bu hale bayılır. Ona da müdahale edilir hemen, kendine geldiğinde:

"Sen yaşa bana Kaptan'ım" diye haykırır "Sen yaşa bana..." "Bu söz onların sözüdür.

"Ne olur Allah'ım ne olur yalvarıyorum sana onu bana bağışla" diye hüngür hüngür ağlar Ela.

Ela Kaptan'a yaklaşır.

Gözlerinde biriken nemi silmeye çalıştı Kaptan'ın, kanla karışık nemi.

Kurşun kafatasını yüzeyden delip geçmiş meğer.

Darbeye bağlı bir travma ama hayati tehlike sürüyormuş.

Ela Kaptan'ın kapalı avuçlarını ellerinin arasına aldı.

Öptü, kokladı, yüzüne sürdü sonra. "Sen yaşa bana Kaptan'ım" dedi ellerini semaya kaldırıp "Allah'ım onu bana bağışla" diye dua etti. Gözleri yaşardı, sesi titredi Ela'nın.

Kaptan'ın avucunda bir papatya vardı, bir tabanca, bir de adres. Ela açtı avuçlarını Kaptan'ın. Saydı yapraklarını papatyanın, son iki yaprak "seviyor sevmiyor"da kalmış. "Kaptan bak, bu iki yapraktan ilki sevmiyor son yaprak seviyor diye bitiyor. Duy beni Kaptan, Ela'n seni seviyor bu papatya da şahit olsun." diye konuşmaya çalıştı ama sonun getiremedi. Ela ağlamaya başladı yine. "Ela seni seviyor Kaptan ne olur dön bana..."

Kaptan ilk olarak adresine bakmıştı Ela'nın.

Sonra bir el silah sesi karanlığı yırtmıştı.

Bir papatya yaprağı yere düşmüştü, bir kâğıt parçası...

Ela'nın adresi diye yazıyordu.

Kalp resmi vardı; E ve K yazılıydı kalbin içinde...

"Ölürüm ben sana değil

Sen yaşa bana" yazıyordu baş harflerinin altında...

Kaptan'ın gözünden yaşlar akıyordu yanağına, kanla karışık...

Ela, Kaptan'ın elindeki kâğıt parçasını aldı.
Ela'nın adresi olarak çizmiş olduğu kalbe baktı.
Bir kalp resmi.
Kaptan'ın kalbi belli.
Üzerinde E ve K harfleri yazılı...
Ela bu kalpteymiş meğer mekânı burasıymış hep.
Ve bu aşkın ilk gününde Kaptan'ın ona yazmış olduğu ve her daim sarf ettiği: "Ölürüm ben sana" sözü ve bu söze karşılık Ela'nın ona söylemiş olduğu "Sen yaşa bana" cevabı kalbin üzerine nakşedilmişti.
Ah Ela, kim tutar seni? Ağla ağlayabildiğin kadar, dua et dua edebildiğin kadar!
Kaptan yaşarsa senin için yaşayacak elbet. Kaptan yaşarsa sana yaşayacak mutlaka...

Kaptan araftadır.
Bir ayağı ötede bir ayağı buradadır.
Papatyalarla süslenmiş bir tarlada Ela'yla birliktedir.
Ela hep aynı şeyi tekrarlamaktadır; Kaptan'ın kulağına eğilip "Sen yaşa bana, sen yaşa bana" diye... "Sen yaşa bana..."
O anda ikiye ayrılır her şey; yer gök.
Bir taraf zulmet kapısı olur bir taraf aydınlık.
Bir taraf iyi olur bir taraf kötü.
Bir taraf cennet olur bir taraf cehennem.
Bir tarafta tanımadığı korkunç yüzler diğer tarafta Ela'nın gül yüzü.
Kaptan'ın soluğu kesilir, rengi atar, canı çıkmak ister bir an.
Ayakları soğumaya başlar tırnaktan.
Sonra bir sıcak rüzgâr gibi "sen yaşa bana" sözü gelir Kaptan'ın kulağına Ela'nın.
Kaptan'ın soluğu düzelir, rengi eski haline döner, canı durur yerinde.
Kaptan direnmektedir, bir el onu yoklar dünyasına çekmektedir. Tanımadığı bir eldir bu, kabadır, çirkindir, kılıdır, serttir. Ölümüne davettir bu uzanan el. Ölürüm sanadır.
Diğer taraftan bir el onu varlar dünyasında tutmaktadır. Bu Ela'nın güzel elidir. Ona uzanmaktadır.
Güzeldir, yumuşaktır, mis gibidir.
Sen yaşa banadır.
Ela'nın Kaptan'ı bırakmaya niyeti yoktur. Bunu bal gibi de bilmektedir. Ve Kaptan'a söylemektedir. Ela Kaptan'ın saçlarını okşamaktadır, gözlerini silmektedir, yarasını öpmektedir. Kulağına sen yaşa bana demektedir.
Dakikalar sonra saatler sonra Kaptan'ın yüzünde bir gülümseme hayat belirtisi olarak ortaya çıkar.
Hayalinde Ela bir öpücük kondurmaktadır yanağına.
Gözlerine bakmaktadır.
Saçlarını okşamaktadır.
Yaşlar akmaya başlar Kaptan'ın gözünde.

Kalbi çarpmaya.

Doktorlar "Çok şükür" der "Çok şükür! Kaptan hayata tutundu. Hemen hastaneye götürmemiz gerek." Sirenler çalmaktadır.

Kaptan ambulansın içindedir. Ela Kaptan'ın başındadır.

Durmadan "Sen yaşa bana... Sen yaşa bana" demektedir.

Kaptan gözlerini zorla açıp zorla konuşarak "Ela'm ölürüm ben sana" der gülümseyerek. Acı içindedir lakin en büyük zevklerde acının içinde doğmaktadır.